

diepere laag achter. Als voorbeeld laat hij een tekening zien van een constructie die op een huis lijkt. Voor Van der Horst staat het huis symbool voor een reflectieve ruimte die uitnodigt tot nadenken. Hij licht toe: 'Met het loslaten van religie is een mentaliteit ontstaan dat we het allemaal wel zelf kunnen. Daar geloof ik niet in: het ontwortelt en mensen staan meer tegenover elkaar dan ooit. Een huis brengt je naar ergens thuis zijn en dat wil ik met deze serie verbeelden.'

Geestelijke weerbaarheid

Een tijd lang volgde Van der Horst boeddhistische trainingen bij Rigpa Nederland. Ook volgde hij Taoïstische trainingen, waarmee hij hoofd en hart op een lijn weet te krijgen. Het helpt hem bij het werken in het nu en het vergroot de geestelijke weerbaarheid. Inmiddels is Van der Horst al bezig met een volgende stap. Die bestaat voor hem uit het toevoegen van meer kleur in zijn tekeningen. Dat hoort bij zijn visioen: die ziet hij ook in kleur. Tegelijkertijd noemt hij het een beproeving: 'Je ziet in je verbeelding wat je zou willen bereiken, maar het heeft tijd nodig voor je daar bent. We zijn per slot van rekening niet allemaal Mozart.'

gerardvanderhorst.com

Na zijn opleiding aan de Akademie Minerva (Groningen) heeft Van der Horst zich, naast andere werkzaamheden, altijd beziggehouden met schilderen en tekenen. Sinds 2010 is hij bewust overgestapt op het maken van tekeningen op klein formaat die veelal in series tot stand komen. 'Tekeningen zijn directer dan schilderijen. Die laatste moet je voorbereiden, bijvoorbeeld aan de hand van schetsen. Wat je bedacht hebt op papier, ben je vervolgens aan het uitvoeren. Dat ging al snel vervelen.' Door de directheid van het proces vallen ontwerp en uitvoering nu samen.

Elke dag een tekening

Het liefst maakt hij één tekening per dag, vaak met klassieke of eigentijdse muziek op de achtergrond. Afgelopen jaar maakte hij er ruim tweehonderd. De angst voor het witte vel papier begrijpt hij wel, maar hij is er niet bang voor. 'Ik kan altijd stappen zetten en heb altijd een uitgangspunt. Elke stap die ik zet, is een oorspronkelijke ingreep in een lege ruimte. Dat vind ik het mooiste wat er is: in een lege ruimte iets doen.'

Mathematisch

De uitgangspunten zijn bij Van der Horst vrij eenvoudig: rechte lijnen, indelen van het beeldvlak en een zwevend element dat hij een 'impuls' noemt en dat de indeling ontwricht.

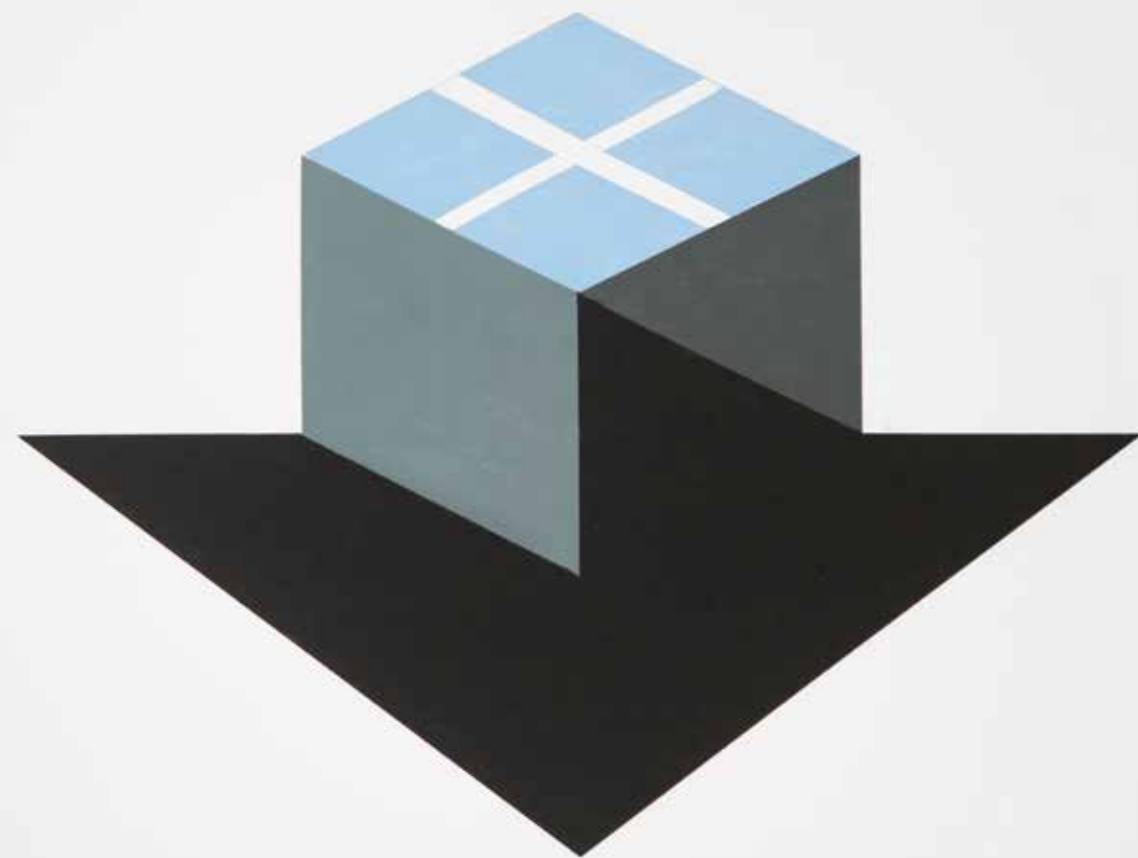
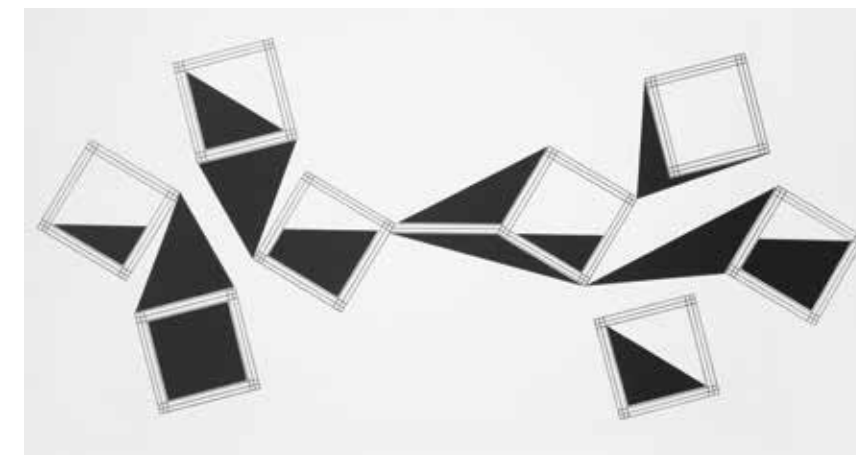
Het zijn voor Van der Horst voldoende ingrediënten om een compleet beeld van te maken. En het blijkt te werken. Ik krijg coherente series te zien waarin de individuele tekeningen – combinaties van onder meer meetkundige figuren, opeengestapelde lijnen en pijlen – telkens een variatie vormen op een thema en een ander gezichtspunt opleveren. Dat is meteen ook makkelijker gezegd dan gedaan: om dit te realiseren, moet je weldoordacht te werk gaan en nauwkeurige stappen zetten. In die zin is zijn werk bijna mathematisch te noemen.

Ontdekkingsreis

Van der Horst ziet het zelf als een ontdekkingsreis in de ontelbare mogelijkheden. 'Daarin te moeten kiezen, is spannend.' Tegelijkertijd beseft hij dat hij nog een lange weg te gaan heeft tot wat hij zou willen kunnen. Op mijn vraag wat dat dan is, verwijst hij naar de beelden in zijn hoofd die hij 'visioenen' noemt. Ze hebben te maken met zijn verbeelding. Als voorbeeld van zo'n ideaal beeld noemt hij de Italiaanse Renaissancekunst, voor hem het hoogste van het hoogste. 'Dat is zo mooi, daar kun je gewoon niet aan komen.'

Diepere laag

Anders dan zijn werk op het eerste gezicht doet vermoeden, zit er ook een

Gerard van der Horst

'In een lege ruimte iets doen'

Hij werkt in de traditie van De Stijl en heeft een zwak voor Piet Mondriaan, die hij liefkozend 'mijn opa' noemt. Anders dan Mondriaan maakt Gerard van der Horst (1955) nog uitsluitend tekeningen met potlood, inkt en gouache. Achter zijn ogenschijnlijk mathematische werk schuilt een gevoelige geest.

Door **Heidi Vandamme** | Beeld **Gerard van der Horst**